

El concepte de patrimoni marítim reuneix una sèrie d'elements materials i intel·lectuals, fruit d'una llarga relació entre l'home i el mar al llarg dels segles. Definit així, aquest conjunt de manifestacions patrimonials es configura en funció de diversos criteris que van des del valor d'ús fins al cultural, passant pel component de singularitat que poseeixen aquests béns.

Si partim de la idea de la unitat integral del patrimoni, aquest ha d'esdevenir accessible a la comunitat, superant així el concepte que aquest és un camp reservat als especialistes i impulsant-ne l'ús per part dels ciutadans, a fi que les persones trobin la seva identitat cultural a través de les traces materials que l'activitat de l'home ha deixat al llarg del temps.

El patrimoni de caràcter marítim i portuari s'ha de contemplar des d'una perspectiva dinàmica. Conservar-lo i protegir-lo té sentit amb vistes a dinamitzar-lo fent que arribi a ésser un agent per a la generació de nous fets culturals.

Les seves característiques, que engloben territori, espais naturals, objectes, estils de vida, formes de pensar, i el fet que el sector marítim i portuari forma part d'un segment econòmic cada vegada més abocat a la provisió de serveis, situen la gestió del patrimoni marítim en una situació de privilegi en el procés de desenvolupament integral del territori.

A la nostra societat, i en el nostre cas, el Museu és una eina fonamental per a impulsar el coneixement i la sensibilització cap el patrimoni marítim i la dinamització cultural.

Així, el Museu evoluciona cap un centre d'informació i de documentació, un centre de serveis enfocat a la gestió integral del patrimoni, des de la presentació de les col·leccions fins a la conservació i la restauració dels seus fons.

Barcelona viu, des de fa uns anys, un procés de

transformació de la seva estructura urbana.

Aquesta dinàmica s'ha orientat cap a la construcció d'aquelles infraestructures que permetin situar la ciutat en el joc de relacions urbanes a escala europea i, al mateix temps, a la construcció d'una ciutat a escala humana, a la mida de la gent.

Barcelona deu, també, el que és, a la seva situació geogràfica litoral i ben comunicada amb l'exterior i a una forma de creixement econòmic que es basa, en bona part, en l'activitat industrial i de serveis. Així, degut a la seva situació litoral, Barcelona té en el seu port un dels seus pilars bàsics.

Amb l'operació de remodelació de l'antic espai portuari -la zona coneguda com el Port Vell-, el Port i la ciutat s'han retrobat plenament i, en uns moments que l'un i l'altra iniciaven sengles processos de transformació. La ciutat superava la vella idea que el mar era el petit espai que hi havia enfront del monument a Colom, i iniciava la recuperació de la seva façana marítima, i el Port anava desplaçant la seva activitat cap a ponent.

Avui, després de veure l'ús que es fa de l'àrea del Port Vell, s'ha de valorar de forma positiva aquesta operació de transformació de l'antiga zona portuària que ha permès, a partir d'un urbanisme i d'una arquitectura de qualitat, reequipar la ciutat, dotar-la de nous espais lliures i de jardins per a passejar-hi, d'equipaments lúdics, culturals esportius i comercials.

En aquest context, el desenvolupament del Museu Marítim de Barcelona com agent gestor del patrimoni marítim, pren una dimensió que permet explotar al màxim la integració de la institució museística en el context urbà on es troba ubicada, establint-se així una dinàmica d'intercanvi constant que posa al servei del ciutadà el patrimoni marítim barceloní en les seves múltiples manifestacions.